Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Eugenia Culinca)
Dosarul nr. 2rc-206/25
(2-25105235-02-2rc-03102025)

D E C I Z I E

6 aprilie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Societatea cu Răspundere Limitată ”UMAV TRANS”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”UMAV TRANS” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”DAV COMPANY” privind încasarea datoriei, a penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 16 iulie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată ”UMAV TRANS” (*în continuare SRL”UMAV TRANS”*), reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”DAV COMPANY” (*în continuare SRL”DAV COMPANY”*) privind încasarea datoriei, a penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 29 august 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL”UMAV TRANS”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii

prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, alegația instanţei de judecată precum că nu sunt suficiente argumente pentru a constata un pericol de neexecutare benevolă a unei eventuale hotărârii judecătoreşti de încasare a sumei de la SRL"DAV COMPANY", precum şi inexistența a unei bănuieli rezonabile despre faptul că pârâta se va eschiva de la executarea unei eventuale hotărârii judecătoreşti. Astfel, instanţa de judecată susține că, nu pot fi reținute ca temei de admitere a cererii privind asigurarea acţiunii, niște presupuneri, la fel, a susținut poziția că reclamanta nu a motivat care sunt acţiunile de rea-credință a pârâtei. Menţionează despre faptul că, aplicarea sechestrului pe bunurile SRL"DAV COMPANY" inclusiv pe cele care se află la alte persoane, ca măsură de asigurare are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului dreptului pârâtei cu privire la anumite mijloace băneşti, aceste limite fiind impuse tocmai în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile a drepturilor reclamantului, eventual, imposibilității executării hotărârii judecătoreşti de admiterea a acţiunii civile pendinte.

Totodată, menţionează despre faptul că temeiurile asigurării acţiunii nu sunt enumerate expres şi exhaustiv în cadrul normei legale statuate în art. 174 Cod de procedură civilă, respectiv urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de sustragere a mijloacelor băneşti din conturile intimatului, pentru a se eschiva de la executarea eventualei hotărâre. Prin urmare, în motivarea concluziilor sale privind admiterea sau respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, judecătorul urmează să dea apreciere temeiurilor invocate şi probelor prezentate.

Notează că, în timpul examinării cererii de asigurare a acţiunii, instanţa în fiecare caz concret, este obligată să verifice obiectul şi temeiul acţiunii principale, să determine natura litigiului, argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare.

Menţionează că, în conformitate cu Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003, măsurile de asigurare a acţiunii are un caracter provizoriu. Ele încetează odată cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a acţiunii, ceea ce demonstrează că ele nu reprezintă o ingerință permanentă în dreptul de proprietate al pârâtului, ci o protecție temporară a drepturilor reclamantului. Totodată, instanţa de fond a motivat că "măsura sechestrului...

reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului de proprietate” şi că aceasta ”urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale”. Acest argument, deși corect în principiu, este aplicat eronat în cazul de față. Restrângerea dreptului de proprietate este perfect legală şi constituțională, atâta timp cât este proporţională cu scopul urmărit. Principiul proporționalității, consacrat de alin. (4) art. 54 al Constituției RM, impune ca: „Restrângerea trebuie să fie proporţională cu situația care a determinat-o şi nu poate atinge existenţa dreptului sau a libertății”.

Susține că, în prezenta cauză, ingerința în dreptul de proprietate al pârâtului este necesară şi proporţională pentru a proteja dreptul recurentului la un proces echitabil, care include dreptul la executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti. Într-adevăr, lipsa măsurilor asigurătorii, în condiţiile unui risc de insolvabilitate, ar crea o sarcină individuală excesivă pentru reclamant, care ar putea câștiga litigiul pe fond, dar nu ar putea executa hotărârea.

Punctează că, valoarea litigiului, în sumă de 29694 lei, reprezintă totalitatea creanțelor pe care reclamantul le pretinde de la pârâtă în cadrul prezentului proces. Această cuantum este unul cert, clar determinat prin contract şi prin obiectul acţiunii, în plus, faptul că pârâta manifestă rea-credință, refuzând intenționat să îşi onoreze obligaţiile asumate contractual, constituie un indiciu solid şi suficient pentru justificarea aplicării unei astfel de măsuri. Prin urmare, având în vedere că măsurile de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu (*ad interim*) menite să garanteze executarea hotărârii judecătoreşti şi să mențină *status quo-ul* între părțile aflate în litigiu până la soluţionarea definitivă a cauzei, aplicarea acestor măsuri în speța de față reprezintă un instrument eficient pentru prevenirea unui prejudiciu iminent (*damnum emergens*). Totodată, ele constituie o formă legitimă de protecție a drepturilor subiective (*iura subiectiva*) ale recurentului. Lipsa aplicării măsurilor de asigurare ar putea conduce la dificultăți semnificative sau chiar la imposibilitatea executării hotărârii judecătoreşti.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, compensarea cheltuielilor de judecată.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 3 octombrie 2025.
7. Intimata SRL”DAV COMPANY”, deși a fost informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

8. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
9. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
10. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
11. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
12. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
13. Conform prevederilor art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, la dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică mutatis mutandis prevederile art.11^1 alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.
14. Conform prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
15. Conform prevederilor art. 177 din Codul de procedură civilă, cu privire la cuprinsul şi modul de soluționare a cererii de asigurare a acţiunii:

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2[1]) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

16. Instanţa de recurs reține faptul că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
17. Colegiul menționează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.
18. Colegiul remarcă că, din materialele cauzei rezultă că la 16 iulie 2025, SRL”UMAV TRANS”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL”DAV COMPANY” privind încasarea datoriei, a penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
19. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii.
20. Colegiul subliniază că, instanța de fond corect a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea recurentei-reclamante privind asigurarea acțiunii.
21. Colegiul reține că reclamanta a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a confirma necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii solicitate prin înscrisuri corespunzătoare, astfel încât **nu este satisfăcută cerința privind justificarea aplicării măsurilor solicitate**, or, scopul acestei instituții este de a conserva o

anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.

22. Concomitent, Colegiul remarcă, că în speță, neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii nu poate influența și nu poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acţiunii.
23. Instanţa de recurs remarcă, că demersul de aplicare a măsurilor asiguratorii temeinic a fost respins și din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare, în forma solicitată, nu ar putea avea careva consecințe, care ar produce dificultăți în executarea eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii şi nu are cum afecta eficacitatea actului de justiție.
24. În mod distinct Colegiul respinge, ca fiind declarative, afirmațiile recurentei despre aceia că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legislației civile aplicabile, or, la acest capitol se va reține că cadrul legal just a fost aplicat speței și interpretat adecvat, în concordanță cu textul și spiritului legii.
25. În plus, este necesar de relatat faptul că obiectul acțiunii și valoarea lui, așa cum a fost formulat în cererea de chemare în judecată, nu este unul incontestabil și cert, or, temeinicia acțiunii urmează a fi soluționată la etapa cercetării judecătorești, la etapa examinării cererii de aplicare a măsurii de asigurare judecătorul examinează care sunt circumstanțele care ar putea condiționa imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere, condiții ce urmează a fi probate de reclamant corespunzător prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.
26. Concomitent, instanța de recurs menționează că, recurenta contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
27. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
28. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16*

aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

29. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei și reprezentantului său.
30. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta SRL”UMAV TRANS”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan